

30. august 2011

Med henvisning til § 37 i Inatsisartuts forretningsorden vil jeg hermed fremsætte følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

- 1. Hvor langt er Naalakkersuisut nået i forhold til forbedrede orienteringstiltag omkring psykisk syge personers sygdom til deres familier?**
- 2. Hvilke initiativer agter Naalakkersuisut at tage ift. psykisk syge unge over 18 år, således servicen overfor forældrene forbedres? Hvilke rettigheder har disse forældre?**
- 3. Omkring de børn, der er blevet diagnosticeret til at være syge med ADHD eller Autisme, hvordan er DIH's service overfor dem organiseret og hvordan følger man de enkeltes tilstand?**

(Medlem af Inatsisartut Olga P. Berthelsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Under Inatsisartut's forårsamling i 2010 drøftede man redegørelsen omkring de psykisk syges forhold. Under drøftelsen af punktet blev det tydeliggjort, at mange familiemedlemmer til de psykisk syge ikke får ordentligt besked omkring disses sygdom, hvilket dengang blev anset som værende problematisk.

Dette emne er ikke kun et emne for Inatsisartut, da problemet diskuteres i mange andre sammenhænge. Foreningen for de psykisk syges forældre, har gentagne gange forsøgt at oplyse de ansvarlige omkring de nævnte problemer. Familiemedlemmer til de psykisk syge har et stort behov for at få oplyst omkring familiemedlemmets sygdom, og de vil gerne have belyst deres rettigheder i forhold til at få mere at vide om familiemedlemmets sygdom. De har således et behov for opbakning og støtte til at få noget at vide om diagnosefiseringer af deres familiemedlem. Dette er nødvendigt, således de bliver bedre istand til at forstå og støtte deres familiemedlemmer. Hvad skal der til for at hjælpe dem, sådanne oplysninger vil kunne give dem fred og ro til at bakke op omkring familiemedlemmet.

Jeg er vidende om, at forældre eller værger til unge under 18 år, bliver oplyst om pågældendes sygdom og behandling. Omkring unge over 18 år og forholdene omkring disse, kan man kort og godt sige, at forældrenes rettigheder ikke er helt klare. Da de unge er fyldt 18 år er dermed myndige og bliver betragtet som nogen der har ret til at råde over deres liv og vilkår. Mange unge over 18 år og som er psykisk syge, har dog ofte et stort behov for nærhed og støtte. Disse er svagt funderede og har det især svært, når de af egen drift skal rette henvendelser til det offentlige omkring deres forhold.

Derfor når man ofte til den situation, at når forældrene på deres vegne retter en henvendelse til det offentlige, kommer problemet frem i lyset. Denne i forvejen tunge og besværlige situation bliver gjort endnu sværere og man skal virkelig bruge mange

kræfter på at hjælpe og overbevise diverse myndigheder omkring forholdene. Deres liv bliver derfor endnu mere besværlig samt tung at bære.

Antallet af børn her i landet, der bliver diagnosificeret med ADHD eller Autisme, er steget kraftigt i de seneste år (måske er de ikke blevet flere, men flere bliver diagnosificeret). Det er i sig selv godt, at flere bliver diagnoseret omkring deres sygdom, men dette medfølges også af et større ansvar. Man skal følge disse børns udvikling nøje, idet deres sygdom også vedrører deres skolegang. Også fordi mange af disse børn der er blevet diagnosificeret i at have de nævnte sygdomme, har de ofte et behov for udvidede undervisningstiltag. Disse skal følges nøje over en årrække, således man forhåbentlig kan nå frem til, at de efterfølgende kan undervises i normalklasser.